

skal, som sagt, tillade mig at gaa noget dybere ind paa Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem fra Aars udtalte, at Køberen betaler 12 $\frac{1}{2}$ og Sælgeren ofte 4 pCt. og, hvis han vil have Pengene kontant, 4 pCt. til, i alt 20 $\frac{1}{2}$ pCt. Disse 20 $\frac{1}{2}$ pCt. kan det ærede Medlem imidlertid ikke bebrejde Staten, dem faar Staten jo ikke, og Foreningerne kan holde Auktioner og spare de 20 $\frac{1}{2}$ pCt., det er der ikke det mindste i Vejen for. Lovforslaget gaar blot ud paa, at de Gebyrer, som tilkommer Staten, skal Staten ogsaa have ved Foreningsauktioner, og det maa dog siges at være rigtigt; saa længe man ikke har truffet en anden Ordning af Auktionsvæsenet, bør man ikke ad Foreningsvejen kunne berøve Staten en meget væsentlig Del af de Auktionsgebyrer, som det er Lovens Mening, at den skal have. Disse Auktionsgebyrer udgør 4 pCt. plus en Forhøjelse af $\frac{1}{5}$; Maksimum bliver noget under 5 pCt., og Gebyret er lavere efter en Skala paa forskellige Handelsvarer, som det dog bliver for vidtløftigt at gaa ind paa. Staten skal altsaa hverken have 20 eller 25 pCt., men højest ca. 5 pCt. og mindst ca. 2 pCt. af Omsætningen.

Det ærede Medlem (Lillelund) spurgte mig, om Auktionerne i Landboforeningerne var lovlige, og til hvem der sigtedes ved Betegnelsen „formelt privat“ Auktion. Jeg skal dertil svare, at en privat Auktion er en Auktion, ved hvilken en Forening til Foreningens Medlemmer bortsælger Foreningens egne Ejendele, som den ikke har anskaffet for at bortauktionere dem; en saadan Auktion er selvfølgelig fuldkommen lovlig og fuldkommen privat; en saadan Auktion kan enhver afholde, en Landboforening, en Husmandsforening, en hvilken som helst Forening, og der skal ikke svares noget Gebyr til Staten. Forskellen mellem private og offentlige Auktioner maa søges i, hvor almindelig Adgangen til Foreningen er. Ligesom man laver Foreninger til Omgaaelse af Bevrterlovgivningen for at komme sammen og nyde Drikkevarer udenfor de Steder, hvor Lovgivningen tillader det, kan man danne og har man faktisk dannet Foreninger, hvis Formaal er at afholde Auktioner uden at betale Staten Gebyr. Det er selvfølgelig en Omgaaen af Loven, og det er Statens Repræsentanters Pligt at paase, at sligt ikke sker, og søge at hindre det, om ikke ad anden Vej saa ad Lovgivningens. Der eksisterer Auktionsforeninger, af hvilke enhver kan blive Medlem mod at betale 25 Øre om Aaret, og Foreninger, der foreta-

ger Salg af Genstande, som er indleverede af et Medlem, men som tilhører Ikke-Medlemmer, ligesom der ogsaa tillades Salg til Ikke-Medlemmer. Saadanne Foreninger er jo ikke Landboforeninger og Husmandsforeninger, men Foreninger, der er stiftede for at drive for saa vidt ulovlig Auktionsvirksomhed, som Virksomheden gaar ud paa at narre Staten for de Gebyrer, der tilkommer den. Der er ogsaa Auktionsforeninger, som er noget mere eksklusive, som fordrer et aarligt Kontingent, der varierer fra 1—6 Kr., og kræver Indmeldelse en vis Tid i Forvejen, men som alligevel kun tilsigter at holde Auktioner. Grænsen mellem Foreninger, som maa siges at være ulovlige Salgsforeninger; Auktionsforeninger og andre Foreninger, kan naturligvis være vanskelig at drage, men det savner dog virkelig fornøftig Begrundelse, at man ved at indmelde sig i en Forening, hvis Formaal er at afholde Auktioner, skal kunne unddrage Staten de Gebyrer, der tilkommer den, og der kan dog ikke være nogen Statsrepræsentant, som kan ønske, at sligt skal finde Sted. Det er nemlig en ret alvorlig Sag, thi her er ikke Tale om et begrænset Antal Personer; saadanne Foreninger kan have overmaade mange Medlemmer, og Omsætningen kan være meget betydelig, saa at Statskassen berøves meget store Beløb.

Det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) har rettet nogle direkte Spørgsmaal til mig. Det første var: Er Landboforeningers Auktioner lovlige? Jeg skal hertil svare: I og for sig er dette Spørgsmaal et Dømsstolsspørgsmaal, men Justitsministeriet har dog flere Gange udtalt sig derom og tilkendegivet, at det maa anse Auktionerne som lovlige, det vil sige som private, efter den nugældende Lovgivning, naar Salget alene sker for og til Medlemmer. Dernæst er Spørgsmaalet: Hvad menes der med formelt private Auktioner? Dermed mener jeg saadanne, hvor enhver kan købe og sælge enten gennem et Medlem eller ved paa Stedet at blive Medlem for et minimalt Kontingent. Det er rent formelle Foreninger, som kun tilsigter at narre Statskassen for Auktionsgebyret. Dette Onde er det Hensigten at bekæmpe; men det er slet ikke Meningen at forbyde Landboforeningerne at afholde deres lovlige Auktioner. Jeg beder det ærede Medlem sondre mellem de to Ting.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som baade det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) og det ærede Medlem fra Aakirkeby (Køfoed) omtalte, skal jeg gøre opmærk-